

ral muligvis finder derover i givet Tilfælde. Jeg beklager altsaa, at man ikke for Kastellets Vedkommende straks har gjort sig klar til at opgive denne som militær Bygning og lade den anvende til de andre meget mere nærliggende Formaal.

Vi kunde dernæst have ønsket, at der havde foreligget Oplysning om, hvorledes man vil stille sig overfor de Købstadkommuner, som byggede Kaserner i Tillid til den højtærede nuværende Forsvarsminister efter Ordningen i 1909. Vi har spurgt om det, og Ministeriet har svaret, at man ved ikke noget om, hvordan det skal gaa de Købstadkommuner; man haaber, at der i alle disse Kommuner maa vedblive at være noget Militær. Ja, hvad er Tanken dermed, hvad er Tanken f. Eks. oppe ved Helsingør? Er det Meningen, at Kronborg vedblivende skal være Indkvarteringskaserne, eller er det Meningen, at man blot vil opretholde en eller anden lille Skole deroppe? Hvad er Planen i det hele taget for de forskellige Garnisonsbyers Vedkommende? Hvorfor kan man ikke forelægge den nu, da disse Spørgsmaal behandles? Det har dog for de paagældende Byer den allerstørste Interesse at blive klar over, hvad det er, man har i Sinde med dem. Nu ved jeg nok, at den højtærede Forsvarsminister vil sige, at det ikke er værd i Forvejen at sige, i hvilke Byer man allerhelst vil anbringe Kasernerne, for saa svækker man sig selv, naar man skal presse Kommunerne til at give det størst mulige Bidrag til Statens Bygning af Kaserner. Men det Hensyn træder jo ikke frem ved den Ordning, her er Tale om, for her er Tale om at træffe en Ordning med Hensyn til de Kommuner, som har haft Kaserner. Er man klar over, at man overfor dem vil være forpligtet til at yde en betydelig Erstatning paa Grund af det Tab, de har lidt ved i Tillid til Statens Erklæringer at indrette sig med militære Etablissementer i Tiden efter 1909.

Det Punkt, hvor man vel fra de højtærede Forslagsstilleres Side mener, at der skulde ligge en eller anden Art af Indskrænkning i disse Forslag sammenlignet med den bestaaende Tilstand, er, saa vidt jeg kan se, Officerpersonalets Omfang. Det

nøjagtige Sammenligningstal mellem den nuværende Ordning og det nu foreslaaede kan jeg ikke i Enkeltheder angive. Vi havde bedt om en Sammenligning af samme Karakter som den, der var forelagt for Militærkommissionen. Den højtærede Forsvarsminister har som Svar derpaa sendt os en Gruppe samlede Tal, som imidlertid ikke er lette at sammenligne med dem, der forelaa i Forvejen, og som paa ingen Maade er opstillet paa tilsvarende Vis. Men saa vidt jeg kan se, er Forholdet dette, at vi af faste Officersposter har henved 700, hvoraf dog et Hundrede eller maaske halvandet Hundrede Poster i Øjeblikket ikke er besat. Efter Regeringsforslaget, som det for nylig forelaa for os, var der foreslaaet 338, efter Forslaget, som det i dette Øjeblik foreligger, er der foreslaaet 472. Det, man har indrømmet det konservative Folkeparti, er saadan noget som op imod halvandet Hundrede faste Officerer. Jeg ser, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) smiler henrykt ved den Glæde, han herigennem har beredt sit Parti og de Folk, som samarbejder med dette indenfor Militæretaten. Her synes der altsaa i Forhold til Regeringsforslaget at være en meget betydelig Forøgelse, men samtidig nogen Nedgang i Forhold til det i Øjeblikket bestaaende. Dertil svarer imidlertid, at man tilsvarende sætter Reserveofficerernes Tal op fra et Par Hundrede til omtrent 450, at man i Forhold til den bestaaende Ordning, der har 550 Oversergenter og Stabssergenter, foreslaar 630 Officianter, som man i Sammenligningsskemaet opstiller som svarende til disse; der er altsaa paa dette Punkt en betydelig Forøgelse. Det Punkt, hvor Indskrænkningen kommer — og det er ret ejendommeligt —, er, at man indskrænker Antallet af Sergenter; allerlængst nede i Befalingsmændenes Rækker kan der virkelig foregaa en Indskrænkning, som talmæssig betyder noget, idet Antallet af tjenestegørende Sergenter gaar stærkt tilbage, medens Antallet af Reservesergenter om ikke tilsvarende, saa dog i nogen Grad forøges. For Officerernes Vedkommende, for Befalingsmændenes Vedkommende i det hele taget, er der da en Indskrænkning, men en Indskrænkning,